

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 10. septembra.

Ko so 1863. leta ruski polki po trdem boji udušili poljski ustanek in je zavladala po ravninah poljskih grobna tihota, spominjajoča na glasovite krilate besede „L' ordre regne à Varsovie“, je marsikdo mislil, da je prišla doba, da se uresniči besede, ki jih je pri Maciejowicah izustil hrabri Tadej Kosciuszko, ko je iz mnogih ran krvaveč vzdihnil „Finis Poloniae!“ Še tako navdušeni prijatelji Poljakov izgubili so takrat zadnjo nado, da se temu narodu še kdaj posreči, popeti se na stališ, ki mu pristaja po njegovem številu, po njegovih zmožnostih in deloma po slavnej njegovej zgodovini. Nikdo ni bil tako vročerkven, da bi bil pričakoval skornega preobrata na bolje, marveč vsakdo miloval je „severne Francoze“ in njih prežalostno osodo.

A Poljaki sami, ki so v marsičem res podobni vročerkvenim in sangviničnim Francozom, neso se udali praznemu jadikovanju in lenej resignaciji, temveč uvažujé svoje zmote in krive nazore, prišli so do pravega izpoznanja samih sebe in ko se je to zgodilo, prestopili so z idejalnega na realno stališče, na katerem so z jekleno vztrajnostjo in doslednostjo pričeli svoje novo delovanje. In kakor so Francozi od 1871 leta do danes dovršili svojo organizacijo, svoj narodni preporod, tako so tudi Poljaki v dvajsetletnej dobi v gmotnem in duševnem oziru tako silno se ojačili, da so dan danes narod, katerega mogočni njegovi sosedje pri svojih političnih kombinacijah jemljó v poštev.

Nekdaj obubožana in zanemarjena ruska Poljska je dan danes izredno imovita in cvetoča dežela, Poznansko povzdignilo se je v toliko, da je ondu stanujoči poljski živelj že danes neprebavljiva masa sicer jako krepkemu nemškemu želodcu in Poljaki, pod žezlom avstrijske krone živeči, vedeli so si v teku času pridobiti toliko koncesij in toliko veljave, da so sedaj jako važen faktor v naši politiki in da vzbujajo zavist zlasti v nemško-liberalnih krogih.

Kolika je Poljakov politična važnost, videli smo najbolje v preteklem in deloma še v tekočem letu, ko se je po časnikih ugibalo o možnosti velike vojne med Rusijo in Nemčijo in so se razpeljavale razne posledice, ki so zavisne baš od naroda poljskega, na čegar širnih ravninah bi bilo prvo in gotovo tudi

glavno pozorišče tej ogromnej vojni. Kajti ni dvojbe, da bi narod nad deset milijonov broječ, odličen po svojej zgodovinskej proteklosti, po svojem žarnem rodoljubju in svojej inteligenci veliko pripomogel k končnemu izidu, bodisi na tej ali na onej strani.

Nemški listi so pri omenjeni priliki računili tako, da bi se Poljaki v tem slučaju nagnili na njihovo strano, a poljski časopisi so jih precej odločno zavrnil, kajti v Poljaci zvršil se je v zadnji čas tudi ta preobrat, da neso več tako separatistični, marveč, da so čim dalje tem boljši Slovani in velik del svoje veljave imajo pripisovati svojej vedno bolj slovanskej politiki. Da se je v tej zadevi res na bolje obrnilo, kaže nam grofa Dzieduszyckiego govor svojim volilcem, v katerem mej drugim pravi, da je mnogo njegovih rojakov razumnikov še tako zaslepljenih, da ruski niti čitati ne znajo, in v katerem odločno zahteva, naj bi bil ruski jezik na vseh galiških gimnazijah obligaten predmet.

Po do sedaj navedenem in če pomislimo, da je pod ruskim žezlom največi in najimovitejši del Poljske, ki je vrhu tega eminentne strategične važnosti, je več nego naravno, da so ostrovidni ruski državniki že davno mislili na to, kako oblažiti in odstraniti nasprotstva mej Poljaki in Rusi, kako se ž njimi pogoditi in poravnati, da bode namesto dosedanjih razmir nastopilo obestransko spoštovanje — prijateljstvo.

Mnogo so v tej zadevi storili državniki ruski, a najsijajneje jamstvo za sporazumljenje in srečno bodočnost obeh sorodnih narodov je brez dvojbe prihod ruskega cara v bogato Varšavo in njega navdušeni vsprejem. Slovanom sovražni listi sicer trosijo o tem pohodu razne vznemirjajoče vesti v svet, ker jim sporazumljenje Poljakov in Rusov ni po godu, a vsak trezno misleč človek ve, da so take vesti večinoma laži; vsak Slovan pa se mora radovati, da so navstale ob Visli boljše razmere in da se je pomirilo prejšnje sovraštvo mej krvnima bratoma.

Čim bolj bodo te razmere napredovale, tem več koristi bodo uživali Rusi, kakor tudi Poljaki in slednjim ne bodo več klicali: „Finis Poloniae!“ marveč iz vsega srca bodo peli, da še Poljska ni propala.

Obrtniški shod na Dunaji.

[Izvirno poročilo „Slov. Naroda“.]

Na Dunaji 7. septembra.

(Dalje.)

Prva oficijalna seja bila je v navzočnosti 4000 ljudij v dvorani novega rotovža v nedeljo popoldne. Vsprejeli so se sledeči važnejši predlogi:

1. Fabrikantje morajo tudi dokazati svojo zmožnost.

G. Kunc iz Ljubljane govoril je proti tej resoluciji, naglašaje, da je praktično neizpeljiva. Njegov govor vzbudil je veliko pozornosti mej Dunajskimi doktorji, klakérji obrtniškega shoda.

2. Kupčevalci (Händler) ne smejo vsprejemati nobenih naročil.

3. Vsak obrtnik je zavezan, pomočnike uporabljati samo v svoji delavnici.

4. Spričevalo obrtniške šole ali višje učilnice ne nadomestuje nikakor spričevala, katero mojster vajenca dá.

5. Pri nastopu obrtnije mora prosilec za obrt zgotoviti tako zvano „mojstersko delo“, (Meisterstück).

Jako čudno je bilo, da je bil dopoludanski shod mnogobrojno, popoldanski pa slabo obiskan. Večine obrtnikov delegirancev ni bilo, vsega pa je bilo morda 400 ljudij pri shodu.

G. Kunc zagovarjal je sklep kranjskega obrtnega društva, a njegov predlog ni obveljal, ker je zanj glasovalo samo 60 vnanjih odposlancev.

Dr. Kronawetter je predlagal, da bi bili sklepi združnih razsodišč „inappelabel“. Ta predlog je obveljal.

Neki odposlanec (žid iz Černovic) hotel je potem govoriti, ali začel je tako velikansk škandal, da je še le čez nekoliko minut mogel govoriti. Ko je pa žid izgovoril, so pa prebrisani in dosledni Dunajčanje njegovim bedarijam navdušeno ploskali.

Taka je takozvana „Wiener Gemüthlichkeit!“

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. septembra.

Deželni zbori česki, štirski, kranjski in šlezjski so se včeraj sešli. V štirskem deželnem

LISTEK.

Kitaj in njegove naprave.

(Dalje.)

Ločitev.

Zakoni se v Kitaji le redkokdaj ločijo, samo dovoljeno je to po oficijalnih zakonih. Navadno pravo (ljudsko mnenje) ločitev naravnost izključuje. Čitatelj naj ne išče v mojem opisu zaščite ali obsodbe nazorov Dumes-a mlajšega. Jaz pripovedujem samo, kako sodijo o ločitvi v Kitaji, pa ne morem povedati, kako bi sodili o njej, ko bi naša rodbina bila osnovana na takih načelih, kakor je na zapadu. Zakoni se menjajo po tem, kakor občinstvo napreduje, vsak nov zakon kaže, da so se premenili vzgledi in običaji dežele.

V 253. letu po Kr. r., ko so bili prvokrat izdani naši zakoni, so se že ločili zakone v Kitaji. Kdaj je pa bil prvi pot proglašen zakon o ločitvi? To odgovoriti je težko. Povodi za ločitev so na zapadu in vstoku skoro ravno isti, izimši dveh sluča-

jev, katerih ne prizna zapadno-evropsko zakonodajstvo, ta sta: surova nepokorščina roditeljem tega ali drugega iz soprogov in nerodovitnost. Oba ta dva slučaja boste lahko razumeli, ako ste dobro zapomnili, kar je bilo zgoraj povedanega o naši rodbinskej organizaciji in njenih načelih. Jediní resni povod ločitvi je, razun prešeštovanja, nerodovitnost, kajti glavni namen ženitve je pomnoženje rodu. Pa tudi v tem slučaju se mož skoraj nikoli ne posluži svoje pravice. Kitajci se ne marajo ločiti. V največjih slučajih posnema kakega otroka iz ravno iste rodbine po ustanovljenih pravilih in živita po starem. Taki se obdržita zakon, zlasti če je rodbina bogata.

Pri nas se ženska omoži brez denarjev. Jedke besede Hupugona „brezdenarno dekle“ so za nas nerazumljive. Denarji in ženske nemajo mej sabo nič občega; žensko se celo ne podedujejo. Po mojih mislih je to jedna najboljših in najsrečnejših navad Kitaja. Zakon zaradi denarja ni pri nas.

Jaz sem nekaterekrat prizadeval si objasniti svojih razgledov, kaj je zakon zaradi denarjev, pa vseli so me tako razumeli, da je to trgovsko pod-

jetje — afera. Pri nas se roditelji, ko izbirajo nevesto, najbolj ozirajo na pravstvene lastnosti rodbine in mlade deklice. Na zapadu se pa narobe najprej dogovoré o kolikosti dote, o dedščini, katero dobi nevesta po smrti svojih roditeljev, in ko vse to dobro preudarijo, odločijo, bi li bil zakon ugoden ali ne. Vsled tega besede Molliera „dekle brez dote“ dobe velik pomen. Pri takih okoliščinah izgubi ločitev zakona, po mojem mnenju, vsak smisel. Mož in žena sta itak le malo navezana drug na drugega.

Kitajsko plemstvo se posebno izogiblje ločitve. Plemenite obitelji ne marajo razglašati svojih rodbinskih tajnosti. Poleg tega pa žena sama skrbi za mir in ne želi ločitve, kajti ona ima veljavo le, kakor „žena“. Zakon daje ženski pravico na vse pravice, katere uživa njen mož; oblači se po činu svojega moža. Pri tacih razmerah ona ne more želiti ločitve, kajti, ako se loči, izgubi vse.

Mej delavci je ločitev zakona jako redka. Vsa rodbina se vedno trudi, da zasluži vsakdanji kruh, razpore v rodbini so prazna potrata časa, zato se jih povsod izogibajo. Sicer je pa še jeden uzrok, da ženska ne želi ločitve: to so otroci, in nade, katere

zboru so slovenski poslanci slovenski storili obljubo.

Dr. Schmeikal je svojim volilcem v Lipi na Českem poročal o svojem delovanju. Pri tej priliki je pa posebno zagovarjal delitev Česke v dva dela, ter dokazoval, da se vsa ugovaranja českih in vladnih listov publi. Nemški volilci so mu z veseljem pritrjevali. Potem je pa opominjal k potrpežljivosti, kajti nemška stranka v deželni in državni zboru sedaj ne more dognati tega vprašanja. Posebno hudo je pa Schmeikal napadal novo srednjo stranko, katero ustanovlja Schneider. Tudi vsi navzoči volilci so se izrekli proti tej novi stranki. To zopet kaže, da s takimi polovičarskimi strankami vlada Nemcev ne bode zadovoljla. Nemški liberalci si bodo samo tam osnovali srednjo stranko, kjer jim bode pomogla do večine, kakor na Moravskem, drugod se pa s takimi vabili ne dajo zapeljati.

Hrvatska „narodna stranka“ postavila je v Zagrebu Krestića, Schrama in korarja Gasparića za svoje kandidate. Stranka in vlada hudo delujeta na to, da bi bili ti izvoljeni. Najbrž bode tudi zmaga „narodna stranka“, ker ima Zagreb mnogo uradnikov, ki pojdejo vsi za vlado v volilni boj.

Vnanje države.

Kakor se sedaj govori, udeležé se shoda treh cesarjev tudi vsi trije ministri vnanjih zadev. Nemški cesar bode tudi sam osebno se udeležil. Namen shodu je pred vsem, utrditi dobre razmere med temi državami.

Ruski car je predvčeraj dopoldne prišel v Varšavo. Pri ubodu ga je pozdravila mestna deputacija in mu ponudila kruha in soli. Car se jej je zahvalil in rekel: „Prosim, sporočite prebivalstvu, da me jako veseli, da sem tukaj“. V carjevem spremstvu bili so veliki knez naslednik, veliki knezi Vladimir, Jurij in Nikolaj, dalje ministri Tolstoj, Posiet, Vanovski in grof Voroncova Daškov. Soproga generalnega guvernerja podala je carici jako krasen bouquet iz belih rož. V mesto se je peljala carska dvojica z dvema konjema v odprtej kočiji brez vojaške straže. Najprej se je peljala v pravoslavno cerkev, kjer ju je vsprejelo duhovništvo, potem pa v grad Lazienki. Popoldne je bil velik vojaški ogled. Bilo je zbranih 80.000 vojakov. Ob petih popoldne bil je dvorni obed, h kateremu je bilo vabljenih mnogo vojaških dostojanstvenikov. K plesu k generalu Gurku je pa bilo povabljenih 670 oseb. Mestno prebivalstvo je neki hotelo podati prošnjo carju, da se v vse ljudske in srednje šole zopet upelje poljski poučni jezik, pa je to zabilil generalni guverner.

Italijanski kralj prišel je predvčeraj jutraj s princem Amadejem v Napolj. Ob enem je prišlo v Napolj več ministrov. Prebivalstvo je bilo jako razveseljeno, da je obišče vladar in ministri. Pokazalo se je, da italijanski ministri bolj skrbé za narod nego francoski. Poslednjih se ni nikdo zmenil, da bi šel v Toulon, ko je tam razsajala kolera in ljudstvo bilo vznemirjeno, italijanski so pa brž odšli v Napolj ko so zvedeli, kaka strašna neizgoda je zadela to mesto. S tem činom se bode gotovo jako prikupila vlada narodu, zlasti pa še vladar sam.

Švicarski zvezni svet je vse kantonske vlade opozoril na rovanja anarhistov in priporočal jim, da naj vse store, kar je treba za javno varnost. V nedeljo so imeli v Brusliji belgijski konservativci shod, da bi se izrekli za nov šolski zakon. Razburjeno ljudstvo jih je pa razgnalo. Policija in mestna garda sta bili primorani miriti z orožjem. Na obeh straneh je več ranjenih. Pa tudi v drugih mestih je radi tega velika razburjenost in so že bili nemiri.

Poročilo francoskih listov s **francosko-kitajskega** bojišča javljajo, da Francozi še neso začeli bombardovati Ke-Lunga, ampak se je le nekaj časa streljalo med dvema francoskima vojnima ladjama in nekim kakih 5000 mož močnim kitajskim taborem.

stavi na nje. V Kitaji otroke odgojuje mati in težko da bi kedaj dosegli tako stopinjo civilizacije, da bi mogli misliti o popolnejši odgoji. Mati upa po svojih otrocih dobiti vse časti; tako čuvstvo ženskemu srcu daje moč. Mi smo naredili iz ženske, bitje „vedno upajoč“. V tej nadi ona živi, tolaži se z njo v nesreči, potrpežljivo čaka, da jo otroci nagrade za žaljenja, ki jih mora pretrpeti od svojega moža.

Povem še nekaj o prešestovanju. Evropski zakoni ne kaznujejo strogo prešestovanja. Pri nas pa ima mož sam pravico ubiti ženo, ali pa odpustiti jej, ako jo zaloti na lici mesta.

Ženska.

Navadno si v Evropi predstavljajo kitajsko žensko, kakor popolnem pozabljeno bitje, ki še ne more hoditi, katero ima mož zaprto mej svojimi služabnicami in priležnicami. To je sama fantazija. Kitajske ženske hodijo tako dobro kakor mi z vami, in tudi morejo tekati na svojih majhnih nogah, poleg tega se dajo nositi na nosilnicah na sprehod in celo ne zakrivajo svojega obraza s pajčolanom.

Kako zabavno knjigo za Kitajce bi lahko spisal

Nova **egiptovska konferenca** o kateri smo že jedenkrat omenili, se baje snide meseca oktobra v Parizu. Anglija je neki dotičnim vladam naznanila, da bode gledala na to, da bodo kolikor hitro mogoče plačane odškodnine za poškodovanje, koje je napravilo bombardovanje Aleksandrije. S tem se nadeja Anglija druge vlade pridobiti na svojo stran in vsaj toliko sporszumljenja doseči, da bi druga konferenca ne bila tako neuspešna, kakor je bila prva.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 7. septembra. [Izv. dop.] (Vsprejemni izpit v naše gimnazije.) Kaj neki pregrešnega je obsegal vaš uvodni članek „Vsprejemni izpit v naše gimnazije —“, da so ga zapečatili? Ko bi smeli soditi po prvi polovici, ki je zaplenbi ušla, obsegala je tudi druga zaplenjena polovica le dejanske razmere, ki se iz ministrskih naredeb morejo izvajati.

Pa v stran z neuspešnim ugibanjem in s tožbami, ker namenil sem se čitajočemu občinstvu navesti le par fakt, ki naj bi podpirala našo pravico do izključno slovenskih vsprejemnih izpitov.

Pred vsem moram našim nasprotnikom zabiti, da je ministrski ukaz od 22. julija 1882 ustanovil slovenske razrede v nižjem gimnaziju. Naš ravnatelj Fischer je bil to kar naravnost priznal v dotični konferenci in uradno je bil to tudi prijavil v lanskem programu, kjer pravi, da dotični ministrski ukaz ustanovlja slovenske razrede v nižji gimnaziji.

Da bi bil naš ravnatelj rajše kot rad kaj drugega v roke dobil, znano je v obče dolenjskemu prebivalstvu, vsaj je to ravno isti ravnatelj Fischer, katerega so slovenski listi že večkrat opisali, kako se kot hud Nemec neprestano napenja, da bi pokopal našo gimnazijo na Dolenjskem. In zakaj? Le zaradi mržnje proti Slovincem in zaradi navdušenja za germanizacijo. Ta strastni naš sovražnik je torej oficijelno priznal resnico in pravico rečenega ministrskega ukaza, ki ustanovlja prva dva izključno slovenska razreda z izključno slovenskim učnim jezikom. Ker se torej ta ukaz popolnem ujema z onim ministrskim ukazom od 14. marca 1870 (o vsprejemnih izpitih), morali bi se vsprejemni izpiti pri nas vršiti le slovenski. Po tem, jedino postavnem potu se bi pribrani dotičnim učiteljem dokaj zelo mučnega dela. In čas bi bil, da bi se visoka deželna naša vlada nas usmilila ter odpravila nemške vsprejemne izpite za slovenske razrede. In pri naši gimnaziji imamo le slovenska prva dva razreda, ker Nemcev mej našo učečo se mladino ni. Dokler se nemški vsprejemni izpiti ne odpravijo, koristilo bode učiteljem na gimnaziji v Rudolfovem, Ljubljani in v Kranji prav malo, naj sl. ministerstvo izda še več naredeb, ki bi jim kot naredba od 27. maja 1884 št. 8019 imele zlažjati preveliko delo pri vsprejemnih izpitih. Žalibog, da se ta naredba ozira le na učitelje, ne pa na učence vzprejemance — in vendar so le zaradi slednjih učitelji na gimnaziji. Nadejamo se, da bode to stvar naš deželni šolski svet obrnil na postavni pot ter že pri bodočih izpitih začetkom drugega tedna ukazal izpraševati samo slovenski. Vsekakor pa bi dobro bilo, da bi tudi deželni poslanci to stvar sprožili v deželni zboru, ko bi vlada iz lastnega nagiba tega ne storila. Pravim deželni poslanci, ker

o tem, kaj o njih mislijo in govore, in kako bi se čudili, da jih potniki, ki so jih tako prijazno vsprejeli, tako malo poznajo. Najbolj razaljavno je za nas, da opisujejo naše ženske kot neumna, smešna bitja, brez vsakega upliva, ki so samo zato, da rode otroke.

Brez dvojbe je naša ženska kaj malo podobna evropske, nazadnje pa je vendar ženska, z vsemi lastnostmi, katero so lastne temu spolu in se ujemajo z njenim poklicem, z jedno besedo, ona je tudi Evina hči. V Kitaji ima, kakor posod možki spol več pravic kakor ženski. Mož in ženska, kakor člana rodbine imata vsak svoje dolžnosti, za katere ja pripravljata popolnem različna odgoja. Jeden se uči in pripravljata, za državne službe, drugi si pa pridobiva znanje za dobro gospodinstvo. Abstrakne znanosti so po našem mnenju nepotrebno breme za žensko, ne zato, da bi za nje ne bila sposobna, ampak zato, ker jo odvrta od njenega pravega poklica. Ženske se ni treba popolnovati kajti rojena je lepa od prirode, ter znanost jej ne daje te gracije in mehkości, katera je glavni kras domačega ognjišča. Naša ženska ne žaluje zato, da ne ometa prago ministrov, kakor

se nečem osebno obračati na upogljivega zastopnika našega mesta, na našega najnovejšega dnevnika urednika, ki je, kakor se govori, navdušen le za nemške vsprejemne izpite.

Iz Črnomlja 8. septembra. [Izv. dop.] Na dopis iz Črnomlja v št. 203. „Slov. Nar.“ v pojasnilo in resnici na čast dovoljujemo si spregovoriti nekoliko besed. — Dopisnik priznava sam, da se je vodnjak iztrebil in streljanjem poglobil in da so cevi prekratke bile; da je bil ročaj dolgo časa privezan, da ga neso otroci in doraščeni majali, brez potrebe polomili, ker voda ni priteči hotela i. t. d. Je li v taistem še nad tisoč veder vode bilo, je jako dvomljivo — zakaj bi se sicer še voda z velikih streh: Komende in Sladovičeve grajšine v vodnjak prav za prav v rupo napeljavala?

Dostavile so se sicer sedaj cevi in sesalka postavila se je nižje, a odslej ne bodo mogle več ženske, ampak prav močni možaki sesalko goniti. Da to ni vodnjak, za katerega se je vendar le iz deželne blagajnice 500 for. a. v. potrošilo (bilo bi iz dva srca želeli, da je v pravem pomenu vodnjak, studenec), ampak je le rupa (nakapnica), je iz tega razvidno, ker voda ne izvira iz zemlje ampak, se s streh vanj naceja — po tem takem se tudi zasluge g. Šuštaršiča na niščico znižajo.

Koliko se je za vse to iz občinske blagajnice trošilo, ali se bo trg posipal, da li se bo posojilnica ustanovila? — vse to so do sedaj velike skrivnosti, o katerih bomo o pravem času poročali in fakta naštevati.

Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“.

Preiskava proti „krvavcem“ (slovenski izraz za anarhist) dokazala je, kar smo mi že davno trdili, da je precejšen del našega delavskega stanu po nekaterih fanatikih zapeljan, na krivem potu, da se širi kužna vera socializma in anarhizma, to pa najbolj zategadelj, ker se v splošnej apatiji nihče ne briga za velevažni četrti stan, za stan delavcev, ki so torej pristopni vsacemu, kdor jim začne razlagati novodobni evangelijske občnega prevrata, in znane omamljive a pogubonosne ideje o bodočnosti delavskega stanu, ki je odmenjen da nastopi dedščino vseh onih najvišjih deset tisoči itd.

Videč torej, da so merodajni naši krogi delavskemu vprašanju nasproti brezbrizni, nas je jako veselo presenetilo, da so delavski krogi mej seboj združili toliko močij in postavili tako krepek jez krvavcev kužnim nazorom ter v ta namen ustanovili društvo „Slavec“. Da je ta misel zdrava, umestna, da bode plodna, temu dokaz je tega društva ustanovna veselica preteklo nedeljo. Društveni odbor stekel si je pri tej priliki gotovo splošno iskreno priznanje in dokazal, da je vodstvo v spretnih, energičnih rokah. Že okusne dekoracije Čitalniškega vrta in steklenega salona s trobojnicami in cesarskimi zastavami, lepa razsvetljava, osobito pa lični transparent z društvenim gaslom izvalili so mnogo glasov pohvale, ki se je pa še podvojila in potrojila, ko je pri drugej točki nastopilo nad 60 pevcev, ter pod g. Justina vrtilim vodstvom pelo Bendlov zbor „Svoji k svojim“, tako točno in krepko, da so po končanem zboru vsi prostori glasnega rokopleska odmevali. Društvo je še mlado, a zbor je za kratek

to delajo evropske ženske, ki morajo biti zraven pri vsakej seji parlamenta. Kitajska žena ne igra nobene politične role, možki sami opravljajo vse državne in občinske zadeve. Pa prestopite prag hiše, in pridete v kraljestvo ženske, kjer ona uživa oblasti, kakeršne še ne pozna evropska ženska.

Na Francoskem govore, da žena deli osodo z možem, v tem ko v resnici ni nikjer bolj zavisna od moža. Jaz sem z začetka to verjel, a ko sem se bolj seznanil z zakoni, prepričal sem se, da so to le prazne besede. Francoska ženska, ko se omoži, zgubi vse pravice, še celo s svojo lastnino ne sme gospodariti. To bi jako osupnilo... Kitajke, kajti one imajo v tem obziru jednake pravice z možmi, morejo jih zameniti pri kakeršnih koli gospodarskih opravilih; zakon jim priznava pravico prodajanja in kupovanja imetja, sklepati trgovske pogodbe, dopuščati svojim otrokom možiti se, in dajati njim doto. V rodbini z vsem gospodarji ženska. Njej je tudi izročena odgoja otrok. Čez prag svoje rodbine ne stopa Kitajka. Ona živi v rodbini in je srečna, ako jej je nebo poslalo dobrega moža.

(Dalje prih.)

čas društvenega obstanka jako dobro izvežban in broji mnogo in lepih glasov.

Pri 4. oziroma 5. točki nastopil je društveni predsednik tovarnar g. A. Jeločnik, ter s krepkim glasom govoril slednji pozdrav:

Pesen dar je iz neba,
Ki sreč veselo vžiga;
Kadar tare skrb duha,
Petje ga nad prah povzdiga.

Kako lepo in krasno je označen v teh kratkih vrsticah pesnikovih smoter našega novo ustanovljenega društva „Slavec“!

S čim si more delavec, trudivši se cel teden v znoji svojega života blažiti srce bolje, nego z nebeškim darom milodoneče pesni, kaj ga povzdiguje nad prah ubozega trpina, kadar mu tare skrb duha v borbi za svoj in svojih obstanek bolje, nego veselo popevanje v krogu enakomislečih bratov in sester?

Delavsko vprašanje sili od dne do dne vedno bolj na površje! Žalibog, da pričakujejo nekateri rešitve tega velevažnega vprašanja od sredstev, katera so nevarna posamičnemu, kakor tudi državi. Tudi Ljubljana ni čisto prosta tega, kajti pojavljati so se začeli tudi v naši sredini zadnji čas taki kužni nazori.

Toda hvala Bogu, dotične ideje ostale so tudi samo ideje dotičnih — celota, masa slovenskega delavskega stanu je neokužena, ni polje za tako delovanje.

Najboljši dokaz temu je ustanovitev našega društva.

Mladi, krepki in gotovo tudi vroče krvi polni možje imeli so kreposti in značaja dovolj, odstraniti se in odcepiti od one stranke, katera poskuša širiti take gnile nazore in ustanovili so si društvo, čegar namen je jedino le vedriti duh, blažiti srce! Da so pravo zadeli, dokaz nam je današnji večer in pouosnega srca spolnujem častni nalog ter pozdravljam slavno občinstvo v imenu odborovem zahvaljeva se najtopleje za čast, kojo nam je izkazalo v tako mnogobrojnem številu.

Društvo naše je mlado in slavno občinstvo nema Bog vedi kaj pričakovati, prosim torej, da sodi to, kar bode čulo, milo. Dete je novorojeno, šibko, a stariše ima zdrave, kateri ga bodejo gotovo vzgojevali v pravem duhu ter ga priveli do one stopinje v Ljubljanskega mesta socijalnem življenji, koja mu po pravici gre.

Toraj bratje pevci kviško na nas je, doseči oni cilj, vsestranske podpore in simpatije nam ne bode manjkalo, ako se zvesto držimo svojega glasla:

In ker pesen vzbija slast,
Bratje, v petji se združimo
Ter med širi svet nosimo
Drage domovine čast!

Z glasnimi živioklici bil je vzprejet ta pozdrav, pevski zbor pa je zapel Vilharjevo „Slavjansko“.

Ves program izvajal se je jako dobro in vojaška godba domačega pešpolka št. 17. je posebno vrlo sodelovala k skupnemu uspehu ter svirala mnogo slovanskih z burnimi živioklici vsprejetih skladeb. Društveno gaslo, besede g. J. Cimpermanna, uglasbil je krasno gosp. Stoeckl v Zagrebu, žal, da je ta kompozicija prekasno došla in se jej pevci neso mogli priučiti.

Z ustanovno veselico združeno bilo je tudi kegljanje. Kegljalo se je 680 serij. Dobitke so dobili: I. in šaljivi dobitok g. Fr. Hribar. II. in zadnji dobitok g. Cirenstain. III. dobitok gosp. A. Jeločnik. IV. dobitok za največ serij g. Cirenstain.

Društvo „Slavec“ sme z moraličnim kakor tudi z gmotnim uspehom prvega svojega nastopa biti zadovoljno. Videlo je pri tej priliki, da ima mnogo simpatij mej občinstvom, da sta mu obstoj in bodočnost gotova in da bode odslej zavzemalo gotovo častno mesto v društvenem življenji Ljubljanskem, akoravno se je tudi tem povodom opaževalo, da se naši dostojanstveniki, naši „viši krogi“ odtegujejo takim veselicam in je bilo videti prav veliko odsotnih, kar bi koncem prosvetljenega našega stotletja ne smelo biti.

Čestitajoč društvu „Slavec“ na lepem prvem uspehu mu želimo najboljši napredek in razvoj, članom delavskega stanu pa prav toplo priporočamo, da se okolu „Slavca“ združijo v veliko močno društvo, ki bode skrbelo za pošteno zabavo in za koristni delavcev.

Domače stvari.

— (Klub narodnih poslancev) imel je včeraj popoldne ob 3. uri v prostorih trgovinske in obrtne zbornice sejo, v kateri se je konstituiral. Predsednikom kluba je bil izvoljen gosp. župan P. Grasselli.

— (Deželnega zbora kranjskega) prva seja, kolikor nismo o nje poročali včeraj, vršila se je le v ta namen, da so se deželnega odbora predloge izročile raznim odsekom v pretres in poročanje. Po nasvetu poslanca g. Murnika razdelilo se je poročilo deželnega odbora za dobo od 1. avgusta 1883 l. do konca julija 1884 l. raznim izvoljenim odsekom, po večini pač odseku za poročilo in finančnemu odseku. Poročila o dopolnilnih vclitvah, želel je poslanec g. Klun, da se tukaj rešijo, a protivil se je temu predlogu Dežman, češ, naj se deželni zbor strogo ravna po svojem pravilniku, po katerem mora biti vsaka predloga vsaj 48 ur prej v rokah deželnih poslancev, predno se obravnava. Deželni glavar grof Thurn je tudi tej želji ustregel in se bodo dotične predloge obravnavale še le v prihodnji seji. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep deželne vino-in sadjarske šole na Slapu za l. 1883; poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep zaklada kranjske zemljiščne odveze za l. 1883; poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga proračun kranjskega zemljiščno-odveznega zaklada za l. 1885; poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep za l. 1883. in proračun za l. 1885. gledišnega zaklada; poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep zaklada kranjskih dobrodelnih zakladov za leto 1883; poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga normalno-šolskega zaklada računski sklep za leto 1883; poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga proračun kranjskega normalno-šolskega zaklada za leto 1885; poročilo deželnega odbora, s katerim se predlagajo proračuni za leto 1885. in računski sklepi za l. 1883. ustanovnih zakladov; poročilo deželnega odbora, zaradi povečanja nekaterih plačil v prisilni delalnici; poročilo deželnega odbora, s katerim se predloži računski sklep kranjskega deželnega zaklada za leto 1883. potem glavni pregled gospodarjenja s premoženjem deželnega zaklada in njegovih podzakladov za leto 1883, se vsa izroči finančnemu odseku; Poročilo deželnega odbora, gledé uravnanja Save mej Černučami, Št. Jakobom, Podgradom, Dolom in Lizami, se izroči upravnemu odseku; poročilo deželnega odbora, glede povišanje porsonalne priklade vodji vino- in sadjarske šole na Slapu, se izroči finančnemu odseku; poročilo deželnega odbora o lastni režiji v blaznici na Studencu, se izroči posebnemu odseku; poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga statut sirotišnice za dečke „Collegium Marianum“ Vincencijevega društva v Ljubljani, se izroči upravnemu odseku; poročilo deželnega odbora o premembu § 33. uradne instrukcije za kranjsko deželno blagajnico, se izroči finančnemu odseku. Potem se seja sklene.

— (Umrl) je predvčeraj v Spodnji Šiški grof Viljem Wurmbrand-Stuppach, 79 let star. Pokojnik bil je mnogo let predsednik katoliškega društva kranjskega, katero dostojanstvo je pred 5 leti odložil. Društvo ga je takrat imenovalo častnim članom in mu izročilo krasno izdelano adresno.

— (Umrl) je v 8. dan t. m. v Kastvu g. Ernest Jelušič, duhovnik, nadučitelj in predsednik „bratovščine hrvatskih ljudi u Istri“ iz znane rodoljubne obitelji Kastavske. Blag mu spomin!

— (Začetek šol.) Na mestnih ljudskih šolah in na obraževališči za učiteljice v Ljubljani prične novo šolsko leto v 16. dan t. m. Upisovanje pa je od 13. do 15. t. m.

— (Šola Glasbene Matice) pričinja v ponedeljek 15. dne t. m. s poukom na glasovir (v 6 oddelkih), na gosli, vijolo, čelo in bas; potem v petji (samospevu in zboru), in pa oglasbeni teoriji za zrelejše gojence od 3. letnika dalje. Za pouk se plačuje naprej, 1 gld. na mesec. — V novo se vzprejemajo gojenci 12. in 13. dan t. m. popoldne od 11.—12. in popoldne od 2.—3. v prostorih glasbene šole, na Bregu št. 16. I. nadstropje. Vsi čiherni gojenci zberó se v nedeljo, 14. dan t. m. ob 11. popoldne v čitalniški dvorani; ondu se je oglašati tudi lanskim učencem.

— (Pretekle praznike) bilo je veliko tujcev v Ljubljani in na Gorenjskem. Samo z železnico odpeljalo se jih je nad 2000, veliko romarjev pa se je vozarilo na „lojternicah“ na Bled in Brezje, na sv. Lušarje in na Dobrovo. Posebno veliko bilo je Dolenjcev, zlasti Črnomaljcev in Metličanov.

— (Iz Ptuja) se nam piše 8. t. m.: „Nekolekovani dnevnik trdi, da je ravnokar za Kranjsko imenovani deželni živinozdravnik J. Wagner našega jezika vešč. Oficijozni list troši to vest svojim vernim čitateljem. Če ima g. Wagner kako spričevalo o znanji slovenščine, bode to spričevalo gotovo jednako onim umrlega Macuna. Mogoče je to tudi pri nas Slovencih, vsaj se še vedno nahajajo za narod naš toliko škodljivi „Macuni.“ Če pa takega spričevala še nema, dobil je bode pri uredniku najnovejšega dnevnika. A mi ostanemo pri trditvi, da Wagner slovenski ne zna in to je sramota, da taki ljudje — o zmožnostih še vedno molčimo — dobivajo take službe v slovenske deželi.

— (Vodstvo Rudolfove železnice) poslalo je na Škofjeloško železniško postajo uradnika, ki besedice slovenskega ne umeje. Bilo je čuti, kako so naši ljudje o tem godrnjali, češ, zakaj nam ne pošljejo uradnika Slovenca, da bi se z njim lahko pogovorili, Nemec ostani pri svojih ljudeh! Kakšna zmešnjava je bila na tej postaji včeraj in denes pri nakupovanju vožnih kart, posebno takrat, če kdo zahteva karte za tja in nazaj. Da bi slučajno ne bilo tolmačev (popotnikov) zraven, izvestno bi bil ta gospod popotnikom vse druge karte usilil, nego so za gotov denar zahtevali. Človek bi se čudom čudil, da sme Slovincem vedno tujstvo gospodariti in skoraj že tudi gospodinjiti, ko ne bi vedel da ljudje, ki so poklicani in nekako tudi izvoljeni na pravem mestu proti takšnim brezobzirnostim postopati, rajše tujcu „na roko gredó“, ali zaradi ljubega miru molče!

— (Včerajšnji mesečni somenj) je bil glede na to, da bode 15. t. m. veliki somenj, še dobro obiskan. Prignalo se je 213 konj, 278 volov, 302 kravi in 55 telet, skupaj 848 komadov živine. Tudi s Hrvatskega so prignali nekaj volov.

— (Panj čebel) ukral je z vrta učiteljske pripravnice v Resljevih ulicah v petek zvečer neznan tat, gotovo nekoliko čebelar-strokovnjak, ki je mislil, da so čebele že dovolj nanesle in da ita v bodoče ne bo več kaj prida ber. Panj prenesel čez ograjo, ne cesti iztrgal satovje, čebelam pa likodušno dal svobodo zlato. Redarstvo tatu zasleduje.

— (Tatvine.) V nedeljo popoldne hotel je Italijan Jože Sandrigo nekež ženski iz žepa ukrasti mošnjček. A ženska ga je zapazila in mu mošnjček iztrgala. Policija je tatu prišla. — Ani Trpoti, postrežkinji na sv. Jakoba trgu, ukral je v soboto neznan tat zlatnine za 16 gld.

— (V mestnej klavnici) se je meseca avgusta zaklalo 293 goved, 259 prašičev, 635 telet, 668 ovac in kozlov in 1 kozliček. Ogledanega (od zunaj dopeljanega) mesa je bilo 1095 kil.

— (Ubežal) je, boječ se ukora, ker je brata pretepel in ranil, 17letni Ivan Jarec iz Črne vasi šte. 17, ne ve se kam. Skrbni stariši ga iščejo, a doslej zaman.

— (Razpisano) je mesto c. kr. okr. sodnika v Postojini. Prošnje do 22. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 10. septembra. „Wiener Zeitg.“; S cesarskim patentom skliče se deželni zbor gališki v novo zasedanje v 12. dan septembra.

Napolj 10. septembra. Kralj obiskal je včeraj večjo bolnico za kolero, hodil je od postelje do postelje, celo k umirajočim, tešil je bolnike ter zaukazal, da se podraženje živeža prepreči. Kraljev obisk napravil je globok utis. Strežnik izmej kraljevega spremstva obolel je za kolero. Zdravnikov je premalo. Govori se, da je od včeraj polunoči nad osemsto ljudij za kolero zbolelo.

Razne vesti.

* (Dvom in skrb.) Henrik VIII., kralj angleški in Franc I., kralj francoski sta bila, kakor je obče znano, vladarja jako nagle in hude jeze. Ko je torej Henrik VIII. jedenkrat mislil svojega kancelarja Tomaža Mora zaradi neke kočljive prepisne stvari k Francu I. poslati, ugovarja poslanec in meni, da se boji za svojo glavo, ako francoskemu kralju prinese tako sitno, neveselo in nadležno na-

znani. „Nikar se ne bojte“, pravi na to Henrik „če Vam Franc glavo odseka, bom zaukazal vsakega Francoza, kateri je v mojej oblasti, ob glavo djati!“ — „Jaz sem Vašemu Veličastvu jako hvaležen, reče smijoč kancelar, a zelo dvojim, da bi katera teh glav mojemu truplu prav bila!“

* (Ni pravila brez izjeme.) Slavní saksonski dvorni pridiger Kober je jekokrat v Draždanskej dvornci cerkvi vpričo deželne kneza pridigoval in ostro šibal ostudno pregreho pijančevanja, katero je takrat po vseh nemških dvorih bilo običajno. Knez, kateri je dobro čutil, da tudi nanj meri božja beseda, jezno pogleduje odkritosrčnega pridigarja. Ko Kober to zapazi se mu zdi koristno in primerno povrtni se k poprejšnjemu govoru in konča svojo pridigo z besedami: „Resnično je pijančevanje ostudna pregreha in vsak kristjan se mora pred pijančevanjem varovati, samo naš milostivi knez ne, kajti ta ima, ta zna in temu tekne tudi. Amen.“

* (Vzorna sošolca.) Zločinca, kateri je bil zatožen zaradi cestnega ropu in umora, so pripeljali k sodnji pred lorda Hold-a. Zatoženec je bil k smrti obsojen in sodnik, v njem spoznavši svojega nekdanjega sošolca, ga vpraša še po usodi svojih družih sošolcev, s katerimi je bil bolj znan. „Žalibog, Milord“, odgovori ropar z globokim vzdihanjem, „razun Vas in mene, so najine pridne sošolce že vse obesili.“

* (Stava z oslom.) Nekdo, ki je živel dalje časa na posestvu blizu Kingstona na Jamaiki, pripoveduje o tej-le mičnej stvari: Nekega vročega poletnega dne sem, časopise prebirajoč, ležal v naslonjači. Kmalu začujem pod svojim oknom glasen krik in prepri. Iz radovednosti ustanem, pogledam skozi okno ter zapazim zamorca, kateri se je na ves glas s tovorom obloženim oslom prepiral. „Tako, toraj nečeš dalje? Ali res misliš tukaj ostati? Dobro, toda jaz stavim za jeden „bit“, da te bom spravil naprej. Staviš z menoj? Dobro, tedaj pazi!“ To izgovorivši, prime zamorec sivo dolgoubo žival za rep jo z vso močjo vrti okrog in okrog ter jo res pripravi, da je s tovorom potovala dalje. Zvedel bi jaz rad, kaj je mož s stavo nameraval; „bit“ je namreč majhen denar na otoku Jamaiki. „Vi ste stavo dobili“, ogovorim nato moža; „kdo bo pa plačal bit?“ „Kdo? — Osel! Najin gospodar mi je dal s seboj jeden „bit“, da bi v Kingstonu „kupil oslu krme; — zdaj je pa ne dobi in jaz obdržim ta denar za se“, smeje odgovori zamorec.

Tuji:

dne 9. septembra.

Pri **Slonu**: Trapman iz Trsta. — Dr. Dolivodič iz Hrvatskega. — Jordan iz Celja. — Horn iz Gradca. Pri **Maličih**: Baron Kleinmayern z Dunaja. — Zamparo, Verzenassi iz Trsta. — Ramsteiner iz Pulja. — Wohl, Haac, Berlochner z Dunaja. Pri **avstrijskem cesarji**: Langman iz Gradca.

Umrlí so v Ljubljani:

5. septembra: Ludmila Belič, šivilja, 22 let, na Bregu št. 14, za jetiko. 6. septembra: Frančiška Hegler, sirota, 14 let, Kravja dolina št. 11, za oslabljenjem močij. 7. septembra: Srečko Puc, mizarjev sin, 4 mes., Opekarska cesta št. 9, za katarom v črevesu. — Janez Ernest Stöcklinger, hišnega posestnika sin, 2 mes., Rimska cesta št. 15, za božjastjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. sept.	7. zjutraj	739.26 mm.	+10.6°C	brezv.	megla	3.60 mm.
	2. pop.	738.64 mm.	+15.6°C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	739.56 mm.	+12.8°C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura +12.8°, za 2.2° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 10. septembra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	6	50
Rež,	5	4
Ječmen	4	39
Oves,	2	76
Ajda,	5	20
Proso,	5	20
Koruza,	5	40
Leča,	8	—
Grah,	8	—
Fižol,	8	40
Krompir, 100 kilogramov	2	36
Maslo, kilogram	—	96
Mast,	—	80
Špeh frišen	—	70
„ povojen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2½
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	56
Švinjsko	—	66
Koštrunovo	—	32
Kokoš	—	40
Golob	—	17
Senč, 100 kilogramov	1	60
Slama,	—	51
Drva trda, 4 kv. metro	7	50
„ mehka,	4	90

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dne 10. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	75	kr.
Srebrna renta	81	50	—
Zlata renta	105	10	—
5% marena renta	95	85	—
Akcije narodne banke	847	—	—
Kreditne akcije	297	20	—
London	121	60	—
Srebro	—	—	—
Napol.	9	66	—
C. kr. cekini	5	75	—
Nemške marke	59	55	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	50
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	104	55	—
Ogrska zlata renta 6%	122	15	—
„ papirna renta 5%	88	60	—
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	50
ozmlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	121	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	30	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	176	75
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	106	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	211	—	—

Kupujem in plačujem po najvišji ceni **krompir, fižol**, vsake vrste **zelišča**, kakor **orehovo perje** in **lušine**, **norice**, **češminovo zrnje**, **češminovo lubje** od **korenin** in od **palic** itd., **ječice**, **suh želoč**, **šir ali bukvlice**. (568—1)

Josip Levec,

trgovec na Sv. Petra predmestji pri mesarskem mostu.

Išče se

mlad komptoirist,

slovenskega in nemškega jezika popolnem zmožen, za neko tukajšnjo trgovino z domačimi pridelki. — Ponudbe do 16. septembra pod: „M. M. 603“ poste restante Ljubljana. (570—1)

Hiša na prodaj

je v Ljubljani, Hrenove ulice št. 14, obstoječa iz 7 sob, ravno toliko kuhinj, drvarnice in 3 kleti, potem 1 prostorne shrambe za šoto in primerno velikim dvoriščem. — Najemščina hišo znaša 356 gld. in je po davkih, ako se odbijejo vzdrževalni stroški in davki, vredna čez 4800 gld. Hiša je prosta dolga in se proda, ker posestnik ne stanuje v Ljubljani, prostovoljno za 4500 gld. Od te svote se mora 3000 takoj plačati, ostali znesek pa zamorec ostati proti 5% obrestu uknjen v zemljiških knjigah. Opomni se, da je hranilnica na hišo svoto od 1500 gld. posoditi obljubila, katere zamorec kupec takoj tamkaj vzeti. Natančnejše pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (569—1)

HENRIK NIČMAN

na Starem trgu h. št. 5,

priporoča svojo zalogo (571—1)

c. kr. ljudskih šolskih knjig, ter raznega

pisalnega orodja, papirja itd.

Umetne

(32—68)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Na mnogostransko zahtevanje ostane tu še osem dnij. V torek 16. t. m. neprekljicljivo zadnji predstavi.

V Lattermannovem drevoredu.

Največja menažerija na celem svetu.

Lastnik F. KLEEGERG.

Otvorjeno od 9. ure dopoldne do 9. ure zvečer.

Privikrat v Ljubljani: 1 povodnji konj, 1 nosorog, 1 tapir, 2 slona, 15 levov, 5 prekrasnih tigrov, 2 črna pantra, rjavi in črni medvedje, pegasti pantri, leopardi, jaguari, bela lama, 30 redkih opic, 4 kače, krokodili i. t. d. — Vsak dan dve glavni predstavi: ob štirih popoldne in ob sedmih zvečer s čudovitim slonom „Jombo“, s 2 prekrasnima tigroma, 6 levi, hijenami, medvedi, volkovi, producirala se bod-ta krotiteljica zverin gospodičina Ema Kleeberg in slavnoznani krotilec zverjadi gospod K. Grail. Vsakrat je mej produciranjem glavno krmenje grabežljivih zverin.

Ustoppnina: I. prostor 70 kr., II. prostor 40 kr., III. prostor 20 kr. (564—2)

Zdravi konji za klanje se kupujejo, da se krmijo z njimi grabežljive zverine.

Št. 170.

M. š. sv.

(567—1)

Pričetek šol.

V mestnih ljudskih šolah v Ljubljani, in sicer: v I. in II. češki mestni šoli, v mestni dekliški šoli in v nunski dekliški šoli prične se šolsko leto 1884/5.

v 16. dan septembra 1884.

Vpisovanje se bode vršilo v 13., 14. in 15. dan septembra t. l. za I. mestno deško šolo v licealnem poslopji, za II. mestno deško šolo v šolskem poslopji na Cojzovi cesti, za mestno dekliško šolo v redutnem poslopji in za nunsko dekliško šolo v nunskem samostanu.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

v 9. dan septembra 1884.

Fin med v satovjih

se dobiva pri (557—3)

Oroslavu Dolencu

v Ljubljani, v Gledaliških nlicah.

M. PETEK

v Velikej Nedelji na Štajerskem,

trgovina z različnim blagom in z domačimi pridelki,

priporočuje se za postrežbo in pošiljatev:

skipka (Knopperrn), čebulja, laških ko-

stanjev (Rosskastanien), kosti,

in vsprejema tudi naročila na izvrstno štajersko

vino. (562—2)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4200 ton, okolu 5. oktobra.

„East Anglia“, — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na (552—6)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalnega agenta v Trstu.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE

je pristni

LE HOUBLON

Francozka fabrikat

Cawley-jev & Henry-jev v Parizu.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko LE HOUBLON in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

(397—11)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.